

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1064/2015

17.12.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адвоката М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину, К 61/15 од 25.05.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 81/15 од 14.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 61/15 од 25.05.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 81/15 од 14.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 61/15 од 25.05.2015. године, окривљени Б.М., оглашен је кривим због два кривична дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за која су му утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци, два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за која су му утврђене казне затвора у трајању од три и од два месеца, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.02.2015. године па до упућивања на издржавање изречене казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати новчани износ суду од 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд у погледу трошкова кривичног поступка одлучити посебним решењем. Окривљени је обавезан да оштећенима надокнади трошкове кривичног поступка у износу од по 600,00 динара у року од 30 дана под претњом принудног извршења, а оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 81/15 од 14.08.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Б.М. и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Б.М., адвокат М.Л., због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и укине првостепену пресуду, а списе предмета врати Основном суду у Неготину на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног Б.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, и у вези са тим наводи да је окривљени правноснажном пресудом, поред осталог, оглашен кривим за два кривична дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, али да је у конкретном случају погрешно примењен закон, будући да, према наводима захтева, из изведених доказа – исказа сведока и телесних повреда које су задобили оштећени, произлази да окривљени није имао намеру да било кога тешко телесно повреди, већ се може закључити да је окривљени поступао у стању нужне одбране, односно у њеном прекорачењу, те да телесне повреде код оштећених нису могле настати на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде, због чега је суд ради провере навода одбране окривљеног и утврђивања механизма настанка повреда требало да саслуша вештаке судско-медицинске струке и прочита исказ сведока Т.М., који је дала у претходном поступку.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, чиме оспорава оцену изведених доказа и на тај начин правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега је захтев браниоца окривљеног Б.М. у погледу цитираних навода оцењен као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи и то да се окривљени током целог поступка налазио у незаконитом притвору чиме се указује на повреду одредбе члана 211. ЗКП, као и да другостепени суд није ценио жалбене наводе браниоца окривљеног којима је истицано да је окривљени поступао у нужној одбрани, те да у првостепеном поступку чињенично стање, када су у питању кривична дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ није потпуно и правилно утврђено, с обзиром на то да није изведен доказ саслушањем вештака судско-медицинске струке ради утврђивања тежине и механизма настанка телесних повреда оштећенима, што представља повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву такође истиче да је правноснажном пресудом на штету окривљеног учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на тај начин што пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, односно указује да нижестепени судови нису дали разлоге због чега налазе да је окривљени извршио сва кривична дела која су му оптужбом била стављена на терет.

Имајући у виду да повреде закона из члана 211, 438. став 2. тачка 2) и члана 460. ЗКП, нису прописане као дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног односно његовог браниоца, чија су права ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, то је захтев браниоца окривљеног у погледу ових повреда закона оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.